

ikke, om det er rigtigt —, at der skulde være oprettet et Fond, hvortil de Mennesker, der udvises af „General Rytter“, kunde melde sig. Hvis det er rigtigt, kan jeg forstaa, at man melder sig, ligegyldigt, om man er blevet udvist eller man er rejst bort af egen fri Villie, ligegyldigt, om man har gjort sig skyldig i Tyveri eller der foreligger andre Grunde. Men jeg ved, som sagt, ikke, om det er rigtigt. Jeg vil være det ærede Medlem Hr. Schmidt taknemmelig, hvis han vil oplyse os om, om det er rigtigt, at de Mennesker, der er udviste, faar en saadan Understøttelse dernede, for saa forstaaer jeg bedre disse Tilfælde.

Jeg er altsaa ikke bange for Repræssalier paa dette Punkt, og ogsaa med Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen imødeser jeg Repræssalier med god Ro, for Repræssalier maa jo betyde, at man vil følge en strengere Politik, end vi følger heroppe. Det kan jo ikke være Meningen, det gaar jeg ud fra som selvfølgeligt, at hvis vi følger en mild Politik, men ikke følger en saa mild Politik, som de andre ønsker, saa skulde de have Ret til at sige: I skal følge en langt mildere Politik, ligegyldigt hvilken Politik vi fører — det er en Sag for sig —, men I skal følge en mildere Politik. Paa den Maade vil ingen ansvarlig tysk Regering stille sig. Men, naar ingen Regering vil det, forstaaer jeg ikke rigtig, hvad man vil opnaa.

Jeg har her en Skrivelse, som jeg formoder er det ærede Medlem Hr. Schmidt bekendt, en Skrivelse af 19. Marts 1921 fra Rigsarbejdsministeren til forskellige Organisationer i Tyskland, hvor man gør opmærksom paa, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal udbetales ogsaa til de Danske, der er dernede, naar de har været der i længere Tid; og saa staaer der senere: Betingelsen at have været her i længere Tid er i Regelen at anse som opfyldt, naar Personen allerede har været her før Krigen. Deri ligger selvfølgelig ikke, at ikke ogsaa nogle, der er kommet efter Krigen, skulde kunde opfylde Betingelsen; men der staaer, at de, der er kommet før Krigen, i Regelen opfylder den. Hvis dette er rigtigt, hvad jeg selvfølgelig gaar ud fra, vil det altsaa sige, at man dernede har 1914 som et vigtigt Punkt, medens vi heroppe har 1919 som et vigtigt Punkt, saa jeg er heller ikke rigtig klar over de Repræssalier, der kan træffes paa dette Punkt.

Men, som sagt, jeg er slet ikke bange,

for her drejer det sig om Avisartikler, Avisartikler, som er kommet frem for at ophidse Stemningen, det er ansvarsløse Referenter, der slynger den Slags Ting ud. Naar vi først kommer til at forhandle med den tyske Regering, er jeg selvfølgelig klar over, at der vil kunne opnaas et godt Resultat, og jeg haaber, at vi alle her i Rigsdagen, ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt, vil være med til at skabe det, som vi fra alle Sider ønsker, Fred og Førelighed. Lad os faa de Fejl frem, der er begaaede, og jeg skal være den første til at rette dem; skulde der ske Tyskere Uret i de danske Aviser, vil jeg ogsaa være med til at rette det. Da jeg læste en Artikel i et herværende Blad om, at nogle tyske Børn, da de rejste tilbage efter at have nydt dansk Gæstfrihed, spyttede paa en, fordi de troede, han var Dansk, fandt jeg, at den Slags Historier ikke skulde have Lov til at gaa Pressen rundt, hvis de var urigtige, og gjorde derfor straks Skridt til at faa oplyst, om det var rigtigt eller ikke, for eventuelt at kunne komme med en officiel Udtalelse om, at dette var forkert, og at man ikke burde gengive den Slags løse Historier. Jeg er ikke blevet færdig med Undersøgelsen endnu; men naar Undersøgelsen er endt, skal der nok komme en Udtalelse. Paa lignende Maade er jeg glad over, at den ansvarlige tyske Regering er blevet draget frem, for jeg er vis paa, at den ansvarlige tyske Regering ligesom den danske Regering vil hjælpe til med at skabe Ro om disse Forhold, saa der kan komme Fred og Førelighed ogsaa paa dette Omraade.

Jeg har hermed gjort Rede for disse Tilfælde, maaske noget vel udtømmende, men det var, fordi jeg mente, at da disse Tilfælde var dragne frem, burde der gives udførlig Oplysning om dem, og at det ærede Medlem af Tinget, som er fremkommet med de paastaaede graverende Tilfælde, burde have Lejlighed til at svare og Lejlighed til at sige os, hvorfra han har disse Historier, eller om han har dementeret dem nede i Sønderjylland.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) har henvendt sig til mig og beklaget sig over, at jeg ikke var fremkommet med en Meddelelse om det famøse Ledovre ved Bjørnslev. Da jeg har indkaldt en Redegørelse for